

mod hvilke jeg har nogle Indsigelser at gjøre. §§ 1 og 2 angaae det saakaldte Lægdsrullemandskab, og der har den høitagtede Minister, hvad jeg paastjønner, forhøiet Tallet paa dem, der skulle udskrives aarlig, fra 600 til 700. Det er imidlertid min Anskuelse, at Tallet 700 endnu ikke er tilstrækkeligt, dersom man ikke i Tilfælde af Krig vil gaae meget høiere op for at naae det fornødne Antal Mandskab, end man gaaer ved Landhæren. De Folk, her er Tale om, ere to Slags; det er Fiskere og Saadanne, der have øvet sig lidt med Søbrug, og Haandværkere; de ere alle væsentlig kun fattige Folk, der leve af Haanden og i Munden. Jeg vil bede betænke, ikke at paalægge disse Mænd en større Bærnebyrde, end man paalægger Landhærens Folk i Almindelighed. Dengang vi behandlede Landhærløven, udtalte man, at man havde en saadan Overslødighed paa Folk, at man ikke havde mindste Brug endog for Militairarbejdere til det Arbejde, som Militairarbejdere ligesaa godt kunde udrette som Andre. Der er allsaa fra den Side Intet som helst til Hinder for, at vi tillade Marineministeren at udskrive et større Antal aarlig.

Der er dernæst en anden Betragtning, og det er, at Lovudkastet værnere ikke om de Vedkommende med Hensyn til den Tid, hvori de kunne udskrives i Fredstid. Der er visse Bestemmelser, som have til Hensigt at værne derom, nemlig foruden de to af mig nævnte Paragrapher § 5. Men der er for det Første ikke saaledes som ved Landhæren fastsat en vis bestemt Tid, paa hvilken de Vedkommende skulle møde, og en vis bestemt Tid, til hvilken de kunne regne paa at gaae hjem. Disse Folk derimod skulle ofte være parate til at møde, naar man har Brug for dem, og de kunne ikke gjøre Regning paa, at de paa en vis bestemt Dag eller i en vis bestemt Maaned kunne komme tilbage igjen. Dette troer jeg er en meget væsentlig Ulempe for dem. Det er uheldigt for Soldaten, at han efter at have været inde for at lære tre Gange, skal kunne indkaldes til Exercits; men for de fleste af Landhærens Folk er det dog kun 10 Maaned i alt, at man i Fredstid fordrer ham til Tjeneste, idet han, selv om han trækker sig til at blive i Garnison, dog kun er forpligtet til

personlig at være tilstede en bestemt Tid af 10 Maaned, og den bestemte Tid, i hvilken han aarlig skal indkaldes, kender han og kan indrette sig derefter. Men ingen af Delene er her fastsat for vore fattige Haandværkere og vore fattige Fiskeres Sønner. Nu er det imidlertid saa, at vi snarere maatte paa forskjellige Maade opmuntre Folk til at bestættige sig mere med Søfart og Fiskeri, end vi maae ved nogen som helst Bestemmelse give det Udseende af, at vi affrætte derfra; thi deri ere vi jo Alle enige, at vi langtfra benytte den Rigdomskilde, vi have i vore Farvande, som vi burde. Jeg skalde derfor meget ønske, at Tallet 700 fik en moderat Forhøielse, og hvis det ikke kan lade sig gjøre, at vi da fik fastsat en bestemt Tid, udenfor hvilken man i Fredstid ikke skal have Ret til at benytte de Vedkommende. Selv om dette skete, maatte det imidlertid indrømmes, at der ligesuldt er stor Fare for, at de i Krigstid kunne komme med i en langt høiere Alder end i Landhæren. Vi vide jo, at man har anlagt Landhæren saaledes, at i Reglen skal kun Linien være den bevægelige Deel, og Forstærkningen kun benyttes hjemme i Kredsene. Man er gaaet ud fra, at 8 Aars Mandskab skal udskrives til Linien, men det er meget sandsynligt, at naar man i nogle Aar har indkaldt og øvet alle Folkene, vil man finde, at man vil kunne nøies med 6 Aars Mandskab, og at man deri har nok til Linien; men det vilde dog være meget ubilligt, om 6 Aar i Landhæren skal svare til 8—10 Aars Mandskab i Søværnet, som det var udtrykt i Motiverne til Lovudkastet ifjor. Det var det ene Punkt, Lægdsrullepunktet; det 2det Punkt er det befarnes Mandskab. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa § 3, som slet ikke fandtes i Ministeriets Udkast ifjor, idet man da gik ud fra, at der, som det hidtil har været Tilfældet, aarlig foretoges en Lov om Udskrivning af befarent Mandskab. Forsvarscommissionen er gaaet ud fra, at dette Mandskab ifølge sin Stilling havde den fornødne Uddannelse til strax at bruges i Krigen, uden forud at have været indkaldt. Den Grund, hvorfor man skalde indkalde de fleste Folk saavel til Søværnet som til Landhæren, nemlig for at faae dem